

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-154/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, R. F. Mihanovića 9, koju zastupa predsjednik vijeća Tonko Obuljen, radi inspekcijskog nadzora, na sjednici održanoj 25. srpnja 2019.

presudije

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-07/17-01/67, URBROJ: 376-10-18-9 od 13. ožujka 2018.“

II. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženice, u postupku po službenoj dužnosti, inspektor elektroničkih komunikacija naložio je tužitelju da u roku od 90 dana izradi Dokument „Analiza silaznih i uzlaznih prijenosnih brzina pristupne mreže Brešca“ svih svojih korisnika i korisnika kojima je usluga pružena korištenjem veleprodajne usluge širokopojasnog pristupa te da poduzme aktivnosti: mjerenja, detektiranja i otklanjanja smetnji na svim pretplatničkim petljama kod kojih degradacija postoji.

Nadalje je naloženo da u roku od 120 dana izvrši otklanjanje svih uočenih nedostataka u podzemnom i nadzemnom segmentu pristupne mreže Brešca te istu dovede u tehnički ispravno stanje koje omogućuje pružanje usluge u skladu sa standardnom ponudom, analizira problematiku smetnji uzrokovanih atmosferskim pražnjenjima te ugradi odgovarajuće vrste – prenaponske zaštite kako bi se te smetnje svele na prihvatljivu razinu. U istom roku je naloženo da izvrši ažuriranje i dopunu dijela (ili izradi novi zasebni dokument) „Upute o projektiranju pristupnih mreža“ (Poglavlja 5., 6. i 7.) koji se odnosi na problematiku zaštite klasičnih pristupnih mreža od prenapona koji su uglavnom posljedica atmosferskih

pražnjenja. Naloženo mu je i da u roku od 90 dana izvrši ažuriranje i dopunu postojeće važeće "Upute o postavljanju samonosivih telekomunikacijskih kabela na stupove niskonaponske energetske mreže".

Tuženica je naložila da tužitelj odmah po postupanju po određenim točkama dostavi inspektor elektronika obavijest o postupanju te da u roku od osam dana dostavi inspektor podatke o odgovornoj osobi za postupanje po tom rješenju, ime i prezime, ime oca, datum i mjesto rođenja, adresu stanovanja i OIB te izjavu odgovorne osobe u vezi predmeta nadzora, uz upozorenje da će u protivnom inspektor elektronika izreći odgovornoj osobi izvršenika novčanu kaznu od 50.000,00 kuna.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje rješenja tuženice (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da tuženica nigdje nije navela na koju se odredbu zakona odnosno podzakonskog propisa poziva osim što mu je navela da se poziva na odredbe članaka 111. i 112. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.– dalje u tekstu: ZEK, Zakon) koji se općenito odnose na obavljanje poslova inspekcijanskog nadzora te ovlasti inspektora. Tvrdi da mu je tuženica naložila niz obveza čije ispunjavanje za njega stvara značajno resursno i financijsko opterećenje te da je pobijanje predmetnog rješenja nemoguće jer tužitelju nije poznato koja je pravna osnova za obveze koje su određene tim rješenjem. Navodi da je privatni poduzetnik koji ulaže u rekonstrukciju i nadogradnju svoje fiksne elektroničke komunikacijske mreže u skladu sa svojim financijskim mogućnostima, strateškim odrednicama i poslovnim planovima, a da tuženica kao regulator ima ovlast naložiti mu isključivo one nadogradnje i rekonstrukcije koji su utemeljene na ZEK-u. Ističe da trošak tužitelja za postupanje po rješenju premašuje 400.000,00 kuna, što je iznimno visoki iznos sredstava koji nije planirao u svojim poslovnim planovima za 2018. godinu. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjevi i poništiti rješenje tužene agencije.

Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da je u nadležnosti inspektora rješavanje pitanja sigurnosti uporabe mreže, cjelovitosti mreže i međusobnog djelovanja elektroničkih komunikacijskih usluga te da je inspektor imao ovlasti u pobijanom rješenju tužitelju naložiti poduzimanje određenih radnji. Ističe da su sve mjere koje je inspektor naložio u skladu s odredbama ZEK-a i pripadajućih provedbenih propisa i akata. Obrazlaže razloge donošenja rješenja pod točkama te dodaje da se inspekcijanskim nadzorom ne odlučuje samo o obvezama tužitelja već i o javnom interesu, interesu ostalih operatora elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga kojima su ugrožene osnovne usluge te, najbitnije, o interesu krajnjih korisnika usluga. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženice (čl. 33. st. 2. ZUS-a).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je tuženica, na temelju odredbi članaka 111. i 112. ZEK-a, provela inspekcijanski nadzor nad tužiteljem radi provjere načina korištenja i održavanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i elektroničke komunikacijske mreže na području pristupne mreže Brešca te sigurnosti i cjelovitosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Nakon provedenog postupka naloženo je tužitelju poduzimanje odgovarajućih radnji, otklanjanje nedostataka i izrada određene tehničke dokumentacije kako bi se uklonili uočeni nedostaci i izbjeglih sigurnosni incident na području pristupne mreže Brešca.

S obzirom na utvrđeno činjenično stanje u provedenom postupku inspekcijskog nadzora tužitelju je i prema ocjeni ovoga suda pravilno naloženo poduzimanje odgovarajućih radnji u zadanim rokovima te se u tom smislu tuženica pravilno poziva na odredbe članaka 111. i 112. stavka 1. točke 20. ZEK-a.

Po ocjeni ovog suda, suprotno navodima tužitelja, a imajući na umu odredbe propisa na koje tuženica upućuje u obrazloženju pobijanog rješenja, Sud nije imao razloga ocijeniti nezakonitim osporavano rješenje tuženice. Tim rješenjem su tužitelju naložene određene obveze u postupku inspekcijskog nadzora provedenog u skladu s odredbama ZEK-a, time da su od strane inspektora poduzete sve radnje kako bi se utvrdilo pravo stanje stvari radi donošenja pravilnog i zakonitog rješenja koje je iscrpno i razložno obrazloženo u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.), s kojim obrazloženjem je ovaj sud suglasan u cijelosti.

Slijedom svega navedenoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci ove presude i odbijen tužbeni zahtjev. Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 25. srpnja 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpisavala - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primjeno:	9.9.2019. 10:59:11		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/62	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

d2327176